పిండిబొమ్మలు

సౌగంధిని చూస్తుంటే ఒళ్లుమండిపోతోంది రమణికి. ఎంత మేడమీదిపై అంతస్తులో ఉంటే మాత్రం పక్కనున్న పాడుపడిన పెంకుటింటిని అంత నిరసనగా చూడాలా? ఆ చూపు ఇంటినో, తననో అర్థంకాదు. బాగా డబ్బుంది కదాని ఎక్కళ్లేని గీరాను దానికి. ఇప్పుడెంత నడమంత్రపు సిరొస్తే మాత్రం చిన్నప్పుడంతా కలిసిమెలిసి తిరగలేదూ, ఆడుకోలేదూ? ఎప్పుడూ తనముఖం ఎరగనంత నిర్లిప్తంగా చూస్తోంది.

పొద్దున్నే మంచి గంధం దట్టంగా పట్టించిన ఒంటిమీద పల్చటి నైటీవేసుకుని కారిడార్లో ఉదయపు నీరెండకి పచార్లు చేస్తూ తనని గమనిస్తూ ఉంటుంది. తను పళ్లుతోముకోవడం, స్నానానికి బట్టలు దడిమీదవేసుకోవడం, బకెట్టుతో నీళ్లు మోసుకెళ్లడం అన్నీ చిత్రమే కాబోలు. దాని చూపుల్లో ఎక్కడో జాలి కదలాడుతున్నట్టు అనుమానం. ఇవాళంటే ఆ షావుకారు వాళ్లమ్మ కింత పెద్దమేడ కట్టిచ్చాడు గానీ, నాలుగేళ్ళక్రితం వరకు వాళ్లదీ ఇలాంటి పెంకుటిల్లేకదా!

బొగ్గుతో బరబరా పళ్లుతోమేసి అక్కర్లేనంత గట్టిగా పుక్కిలించి ఉమ్మడం మొదలుపెట్టింది రమణి. బట్టలిప్పి పైనవేస్తూ తడక కంతలోంచి సౌగంధిని చూసింది రమణి. ఖరీదైన పల్చని గులాబీ రంగు నైటీలో నీరెండకి పాలల్లో బంగారాన్ని కరిగించి పోసినట్టు మెరుస్తోంది సౌగంధి ఒళ్లు.కొన్ని క్షణాలపాటు చూపు తిప్పుకోలేకపోయింది రమణి. ఆ చూపుల్ని బలవంతంగా మళ్లించుకుని తన ఒంటివైపు చూసుకుంది. ఎముకలమీద అతికించినట్టున్న తన చామనచాయ చర్మం తనకే అసహ్యం పుట్టిస్తోంది. చెంపలు లోపలికిపోయిన తనముఖానికీ, యాపిల్ పళ్లలాంటి బుగ్గలున్న సౌగంధి ముఖానికీ పోలికెక్కడ? ఎక్కడికక్కడ తీర్చిదిద్దినట్టున్న దాని ఆకృతి ఆడదాయి తననే అంతకళ్లు తిప్పుకోనివ్వడంలేదు, ఇంక మొగాళ్లుపడి చస్తున్నారంటే చావరూ!

రాత్రికి రాత్రి.... ఆ ఎంకట్రావు గాడేమన్నాడూ.. తల్చుకుంటే కడుపులో నిప్పెట్టినట్టుంది.

ప్లాస్టిక్ మగ్గుతో ముంచి చల్లటి నీళ్లని నెత్తిమీద ధారగా ఒంపుకుంది. చల్లారలేదు సరికదా కళ్లల్లో కాగడా వెలిగించినట్టైంది.

‘‘పక్కమేడమీది సౌగంధి మెద్రాసు నించొచ్చిందంట కదా, బలేగున్నాదే బాబూ

పంచదార సిలకలాగ. ఆడదంటే అదీ..'' పాతిక కేండిలు బల్బువెలుతురు గోడల మాపుని మింగి మగాడిచేతిలో ఘోరంగా మోసపోయి వెలవెలపోతున్న ఆడదాని ముఖంలా ఉంది. రమణి చివ్వున తలెత్తి చూసింది.

''నువ్వెప్పుడు చూసేవు?''

'' ఉడక్కోకె హె, అది నిజంగానే నోరూరించే ఆడది. సెర్మం ఒలిచి కంచంలో పెట్టిన బోయిలరుసికెను'' అన్నాడు వెంకట్రావు నిర్లక్ష్యంగా సిగరెట్టు వెలిగించుకుంటూ.

రమణి జాకెట్టుకి ఆఖరిహుక్కు పెట్టుకుంటూ భుజం మీంచి వెనక్కి తలతిప్పి '' ఆ ఆడది నోరూరించేదేకాదు, ఖరీదైందికూడా. వారానికి వందా, నూటేభైకన్నా గతి లేనోడికి దానికాలిగోరుని ముట్టుకునే ఛాన్సుకూడా దొరకదు'' అంది కసిగా. ఇదేం గమనించని వెంకట్రావు గూట్లోంచి పక్కింటిమేడమీది కిటికీవైపు తదేకంగాచూస్తూ ''మన్లో మనమాట, అసలు దాని రేటెంతుంటాదే..'' అన్నాడు.

'' ఆఁ..అడిగి చెప్తాను'' అని రాగం తీసింది రమణి '' అయినా కొంచెం ఇంచుమించుగా నీమెట్టపాలం పదెకరాలూ పదిరోజులకి సరిపోవచ్చేమోలే. ఆతర్వాత అడుక్కు తింటానికి బొచ్చె ఒకటి అదే కొనిస్తాది''.

రమణి మాటల్లోని వ్యంగ్యం అప్పటికెక్కింది వెంకట్రావుకి.

'' ఏటే, ఏలాకోలంగా ఉందేటి నోటికొచ్చినట్టు పేల్తన్నావ్'' అన్నాడు.

అతని నిస్సహాయతకి కిసుక్కున నవ్వింది రమణి. దగ్గరకెళ్ళి జాలిగా అతని రింగుల జుట్టుని చెరిపేస్తూ –

''చూడెంకట్రావూ, మీ బాబిచ్చిన పాతికెకరాల మాగాణీ పేకాట్లో ఇప్పటికే తగలేసేవు. ముందూవెనకా చూసుకోకుండా పెళ్లాన్ని నలుగురు బిడ్డలకి తల్లిని చేసేవు. ఆవిడ పుట్టింటోరు పసుపు కుంకంకింద ఇచ్చిన నాలుగెకరాల కొబ్బరితోటా లేకపోతే నువ్వా పెళ్లాం బిడ్డలకి అన్నంపెట్టే వోడివేనా? నీ తువ్వులు మొలిచే పదెకరాల మాటా ఈసారికి మర్చిపో, బిడ్డల పెళ్లిళ్లకైనా అక్కరకొస్తాయి. పిచ్చి పిచ్చి పరుగులెట్టబోకు, పడ్డావంటే మూతి పళ్లి రగ్గలవ్'' అంది.

పదేళ్లై వెంకట్రావుతో పరిచయం ఆమెకి. యువ్వనంలో అడుగు పెడుతున్న మొదటిరోజుల్లోనే ఎవరో మధ్యవర్తి ద్వారా మాట్లాడి తనింట్లో అడుగుపెట్టాడు. కొత్తల్లో సవారీ బండిలో వచ్చేవాడు. వచ్చినపుడల్లా పళ్ళూ ఫలహారాలు బండి నింపుకొచ్చేవాడు. నెలకో కొత్త నగ కొనేవాడు. రమణి తల్లి బతికే ఉందప్పటికి, కూతురు బతుక్కోస్థిరమైన ఆదరువుదొరికిందని సంబరపడేది. '' మా అల్లుడుగారు తెచ్చేరు''అంటూ ఫలహారాలు వీధంతా పంచి వచ్చేది. ఆవాడకట్టులో అది తప్పుకాదు – కొత్తాకాదు.

వ్యసనాల బారినపడిన వెంకట్రావు క్రమంగా ఆస్తంతా పోగొట్టుకున్నాడు. ఎంత

వరకు నిజమో తెలీదుగానీ అతని పెళ్లాంమాత్రం తన బంగారాన్నీ, పుట్టింటివారిచ్చిన ఆస్తిపాస్తులీ అతనికి అందకుండా జాగ్రత్తపడిందంటారు.

రమణి ఒంటిమీద ఒక్కొక్కనగా ఒలుచుకుపోయాడతను. '' ఇదేం తెలివిమాలిన తనవే'' అంటూ నెత్తీనోరూ బాదుకుంది ముసలమ్మ. ఆ బెంగతోనే ఆవిడ కన్నుమూసింది.

పెళ్లికి నోచుకోకపోయినా బతికినంతకాలం ఒక్కణ్ణేనమ్ముకుని బతుకు వెళ్లమార్చెయ్యాలని రమణి అభిమతం. పదిమంది కాలికింద నలిగిన పువ్వుకావడం ఆమెకిష్టం లేదు.

ఇన్నాళ్లూ కుక్కినపేనులా ఉన్నవెంకట్రావులో నీచప్రవృత్తి మళ్లీ ఇలా చిగురులేస్తోంది. దాన్ని మొదట్లోనే తుంచకపోతే లాభంలేదు.

''అవునే రమణా! ఈ మందారత్తకి ఇంతందమైన కూతురెప్పుడు పుట్టుకొచ్చిందే, నువ్వెప్పుడూ ఒక మాటైనా అన్లేదు'' అన్నాడు వెంకట్రావు మళ్లీ.

'ఈడి బుర్రలోపుట్టిందే పురుగు, ఎలాగోచావనీ' అని మనసులోనే దిగాలు పడింది రమణి.

''మందార పిన్నికి ఒక్కత్తే కూతురు, తురకాయనకి పుట్టింది. తురకాయన చచ్చిపోయేక షావుకారుతో ఒప్పదం జరిగినప్పుడు పిల్లని తనతో ఉంచుకోడానికి ఆయనొప్పుకోలేదంట, అందుకని సొంగధాన్ని మెద్రాసు-ఇంగ్లీషు బళ్లో చేర్పించి వచ్చింది పిన్ని. అయినా నువ్వు చూడకగానీ ఏటేటా సెలవలకి వస్తానే ఉందికదా''

'' ఆహా, మరిప్పుడు సదువైపోయి పూర్తిగా వచ్చేసిందా?''

''చదువెప్పుడో అయిపోయింది. అదేం చిన్న కూచిలాగ కనపడతందేంటి నీకళ్లకి? దాన్దీ నాదీ ఒకటే వొయసుతెల్సా, కాకపోతే నీపాలబడి నేనిలాగైపోయేను'' అంది నిష్ఠూరంగా రమణి.

''నువ్వేటైపోయావే, నీకేం సక్కని సుక్కలాగున్నావ్'' అన్నాడు వెంకట్రావు కిటికీవైపే చూస్తూ, ఏదో వాగాల్సివాగుతున్నాడు కానీ అతని మనసిక్కడలేదని గ్రహించింది రమణి. ఆమెనొకలాంటి నిస్పృహ ఆవరించుకుంది హఠాత్తుగా, లోపలెక్కడో ఉంగలు తిరుగుతున్న దుఃఖం బైటికి రావడంలేదు.

ఆమెకి కంటిమీదికి కునుకురాలేదు.

ఒకరాత్రివేళ ఉలిక్కిపడి లేచికూచుని ''కారొచ్చిందే'' అన్నాడు వెంకట్రావు.

ఈడికి పట్టింది ఘూమాలు దెయ్యంకాదు, కామినీపిశాచం అనుకుని పళ్లుకొరుక్కొంటూ '' అది మనింటిక్కాదు, పక్కింటికి'' అంది రమణి.

''అదే, ఎవరిదీ అని '' అన్నాడు వెంకట్రావు కలలోలాగ.

'' ఎవడిదైనా కావచ్చు, నీతీ నిజాయితీ లేకుండా డబ్బుని అడ్డంగా సంపాదించేసిన మొగోడెవడిదైనా కావచ్చు. ఆడబ్బునేంజేసుకోవాలో తెలీక ఊరిమీదపడిన పిచ్చికుక్కగా డెవడిదైనా కావచ్చు. అది స్టారుహోటలు నాయనా, కార్లోవస్తేగాని ప్రవేశందొరకదు'' సందకాడనుంచి రగులుతున్న నిప్పంతా ఆమె మాటల్లో ఉంది.

వెంకట్రావు ఏమనుకున్నాడో ఏమో అటుతిరిగి పడుకున్నాడు.తెల్లవారురఝామున లేచి వెళ్లేటప్పుడు వెంకట్రావు ముఖంలో ఒకలాంటి తెగింపును చూసింది రమణి '' అంతా అయిపోయింది, ఇంక ఈణ్ణి నమ్ముకుంటే లాభంలేదు'' అనుకుంది.

''అక్కా...రమణక్కా... అక్కోయ్'' వీధిలోంచే అరుచుకుంటూ వస్తున్నాడు చెక్రం గాడు. 'వీడొకడు, వీడికి ఆడోళ్లదగ్గిరా సిగ్గులేదు, మొగోళ్లదగ్గిరా సిగ్గులేదు. అందరికీ అలాగే అనుకుంటాడు సచ్చినోడు'' దడిమీది చీరతీసి ఆదరాబాదరా ఒంటికి చుట్టుకుంది రమణి.

'' ఎక్కడున్నావ్, తానవాడతన్నావా?'' అంటున్నాడు వాడు దడిమీంచి కాళ్లెత్తి చూస్తూ, చెక్రం వయసెంతో ఎవరికీ తెలీదు. యాభైకి అటైనాకావచ్చు, ఇటైనా కావచ్చు, చిన్నోళ్లనైనా పెద్దోళ్లనైనా ఆడోళ్లందర్నీ అక్కా అనీ, మగోళ్లందర్నీ బావా అనీ పిలుస్తాడు. లుంగీని లంగాలాకడతాడు. విటులిచ్చిన పొడుగుచేతుల పాతచొక్కాలు తొడుగుతాడు. కుడిభుజం మీదుగా తిప్పిన ఓణీని ఎడమనడ్డి మీద ముడిపెడతాడు. ఎప్పుడూ బొంగరంలా ఆ పేటంతా తిరుగుతూనే ఉంటాడు. మందారం ఇంట్లో ఎప్పట్నుంచో నమ్మి నబంటువాడు. ఇంట్లో పన్లూ పైపన్లూ అన్నీ చక్కబెడుతుంటాడు.

రమణి చివుక్కున తలతిప్పి మేడమీదికి చూసింది. సౌగంధి అక్కడలేదు.'బతికేన్రా నాయనా' అనుకుని '' ఏంటి చెక్రం, వస్తాపద చీరకట్టుకుని'' అంది.

''అయ్యోరాత, నువ్వుచీరే కట్టుకుంటావో రైకేతొడుక్కుంటావో నీ ఇష్టమమ్మా. నాకు మాత్రం టైములేదు తల్లీ.మందారక్క జన్మాష్టమి పూజ చేస్తంది. అందరికీ బొట్టెట్టి రమ్మని ఇదిగో నన్నిలా అంపింది. బైటికిరా బొట్టెడతాను''

''బొట్టు గడపకి పెట్టెయ్‌రా,నేనొస్తాలే''

''మర్చిపోయేవు గనకమ్మోయ్,రెండు కళ్లూ చాలవు చూడ్డానికి. క్రిష్ణుడికి సావుకారు బావగారు చేయించిన ఎండితొడుగెలాగా ఉన్నాదా, సౌగంధమ్మకేమో సి. ఏ.గారు వడ్డాణం, వరసగొలుసులు చదివిస్తున్నారు. అయ్యన్నీ ఇవేళ క్రిష్ణుడి అలంకారంలో ఉంటాయి. చూసి తీరాలనుకో'' అన్నాడు వెళ్లడానికి సిద్ధమై వెనక్కి తిరుగుతూ.

''ఛీ, వడ్డాణమేంట్రా పాతఫేషనూ''

''ఛీ ఛా అనకమ్మోయ్ కళ్లుపోతాయి, బంగారంకాడ పాతేంటి కొత్తేంటి, ఏది బరువుగా ఆన్తే అదేకొనిపించుకోవాల. ఆడదాని తెలివంతా అక్కడే సూపించుకోవాల,

అయినా ఒడ్డాణం పాత పేషనేంటే, సినిమాల్లో శ్రీదేవి ఎట్టుకోటంలా''

'' ఒరే చెక్రం''

'' ఏంటక్కా''

'' సి. ఏ గారంటే ఎవర్రా?''

'' ఎర్రగా పొడుగ్గా బట్టతలాయన కార్లోవత్తాడు సూళ్లే? ఆయనే సి. ఏ గారంటే. అదేటో ఆయనగారి పేరే తమాసాగా ఉంటాది నాకు''

''మరి సౌగంధి సినిమాల్లో వేషాలిస్తుందన్నావు కదరా''

''అవును, రెండు సినిమాల్లో సిన్నంగా సిన్నంగా ఇచ్చిందంట. కానీ ఆలైట్లూ ఆ ఏడీపడక ఎర్ర..గా కందపిలకలాగైపోయింది. అంతలోకీ మందారక్క కల్లోకి క్రిష్ణులవా రొచ్చి నీకూతురు నీతోనే ఉండాల అన్జెప్పేరంట, అంతే, ఇంక మందారక్క ఎనకావుందూ సూళ్లే, సావుకారుగారికారేసుకుని మెడ్రాసెల్లి కూతుర్ని తీసుకొచ్చేదాకా నిద్రపోయిందేంటీ'' అన్నాడు. హఠాత్తుగా గొంతుతగ్గించి అటూ ఇటూచూసి '' అసలు విషయం, సి. ఏ బావగారు నిద్రోలేదు సౌగంధమొచ్చేదాకా, ఆవిడేషం కట్టిన సినిమా ఈయనగారు చూసేడంట. ఇంకంతే! కుదేలైపోయేడు మొగోడు''కిసుక్కున నవ్వేడు చెక్రం.

''మరి యాపారానికి మంచి ముహూర్తం అదీ చూడకుండా మొదలుపెట్టేసిందేంట్రా మీ సౌంగంధి'' అంది రమణి చీరకుచ్చిళ్లు సర్దుకుంటూ.

'' అయన్నీ మెడ్రాసులోనే అయిపోయినై లేక్కా, అయినా నీతో కబుర్లాడతాకూసుంటే నాక్కుదర్దులే'' అని అదేపోకపోయాడు. తడిసిన జుట్టు ఆరబెట్టుకుని, ఉన్నవాటిల్లో కాస్తమంచి చీరకట్టుకుని రమణి పక్కింటికెళ్లేసరికి అక్కడ పూజ ముగియవచ్చింది. మెట్లెక్కి వరండాలోకెల్లి వెనక్కి తిరిగి గేటువరకూ చూపుసారించింది రమణి. రంగురంగుల క్రోటన్ మొక్కలమధ్య విరబూసిన ఎర్రగులాబీలు దృష్టితిప్పుకోనివ్వడం లేదు. పొద్దున్నే తోటమాలి నీళ్లతో తడిపినట్టున్నాడు, పూలరేకుల్లో చిక్కుకున్న నీటి చుక్కలురంగు పూసుకున్న అమ్మాయి పెదవుల్లా మెరుస్తున్నాయి. అప్పుడే విచ్చుకుంటున్నపూలు పరువంతో మిసమిసలాడుతూంటే నిన్నటిపూలు సగంసగం రేకులు రాల్చేసి వెలవెలపోతున్నై. నిట్టూరుస్తూ లోపలికి నడిచింది రమణి. అడుగుపెడితే మాసిపోయేటట్టున్న పాలమీగడరంగు నేలమీద నీలిరంగు క్రిష్ణపాదాలు అందంగా తీర్చిదిద్దేరు. ఆ పెద్ద హాల్లోకి అడుగు పెడుతూనే మరోలోకంలో కొచ్చినట్టైంది రమణికి. పైన వేళ్లాడుతున్న షాండ్లియర్లూ, కిందపరిచిన కార్పెట్లూచాలు ఆ ఇంటిసంపదని అంచనాకట్టడానికి, వాటి విలువెంతో రమణికి ఊహకందకపోయినా చాలా ఖరీదైనవై ఉంటాయని మాత్రం అనుకుంది.

సీతాకోకచిలకలు ముసిరిన పూలతోటలా ఉందాహాలు. తనో గొంగళీపురుగులా

ఉన్నానేమో అనుకుంది రమణి. బెరుకు బెరుకుగా ముందుకునడిచి కార్పెట్ అంచుమీద కూర్చుంది. పంతులుగారు హారతి వెలిగించేడప్పటికే.

''సౌగీ, రాతల్లీ, దేవుడికి హారతివ్వు'' అంటోంది మందారం.

మెట్లుదిగివస్తున్న సౌగంధిని చూసి కన్నుచెదిరిపోయింది రమణికి. పాదాలు కంది పోతాయేమో అన్నంత సుకుమారంగా నడుస్తున్న సౌగంధిని అందరూ అలాగే చూస్తున్నా రని గమనించడానికి ఆమెకెంతోసేపు పట్టలేదు.

'' ఈ సౌగంధి రోజుకి కేజీ బాదంపప్పు వాడుతుందట తెల్సా? అరకేజీ పైపూతకి, ఆరకేజీ లోపలికి'' అంటోంది సంపంగి పక్కనున్న మధురంతో

'' అయ్యబాబోయ్, రోజుకి మూడొందలు దానికే ఖర్చవుతాయా'' అని రాగం తీసింది మధురం.

'' ఆ మూల టీవిపెట్టిన బల్ల ఎంత బావుందో చూడవే'' అని మోచేత్తోపొడించింది సంపంగి. ''ఆ పూజామందిరం, సౌగంధి గదిలో ఉన్న ఓడంత నగిషీల మంచం ఇయ్యన్నీ ఒకడే తయారుచేసేడంట. ఇయ్యన్నీ సౌగంధి పుట్టినరోజుకి ఫారెస్టాఫీసరు బహుమతిగా పంపించేడంట''

''మనకివ్వడేమే ఏనా...కొడుకూనూ'' అంది మధురం.

''నీకూ నాకూ సౌగంధిలాంటి కూతుళ్లుండొద్దూ!''

''ప్చ్, చేసుకున్నోళ్లకి చేసుకున్నంత'' అంది నిస్పృహగా మధురం. మాటలు చెవుల్లో దూరుతున్నా రమణి చూపులు మాత్రం సౌగంధిని అతుక్కుపోయేయి. తల్లి అంటూండే మాటలు తలపుకి వచ్చాయి రమణికి.'' అందం మనకులానికొక వరం. మనం చేసేపూజలన్నీ అందమైన ఆడపిల్లలు కలగాలనే''

ఏమాటికామాటే చెప్పుకోవాలి మందార పిన్నికి మొదట్నుంచీ పూజలూ పునస్కారాలూ ఎక్కువే. ఇప్పుడీ క్రిష్ణపూజ ఎలా చేసిందో శ్రావణంలో లక్ష్మీపూజా అలాగే చేస్తుంది. అందుకే దేవుడు ఆవిడ మొరవిన్నాడు కాబోలు. ఏపూజలూ చెయ్యని తన తల్లిని తిట్టుకోబోయి మానేసింది రమణి. 'చచ్చి ఏలోకాన్నుందో పోనీలే' అనుకుంది.

హారతివ్వడం పూర్తయ్యింది. నిలువెత్తు క్రిష్ణ విగ్రహానికి అలంకరించిన కొత్తవడ్డాణం, వరసగొలుసులూ తీసి కూతురికి అలంకరించి మెటికలు విరుచుకుంది మందారం.

పెద్దపెద్ద స్టీలు పళ్లాల్లో రవికగుడ్డా, కొబ్బరికాయ, అరటిపళ్లూ, స్వీట్లూ పెట్టి ఘనంగా అందరికీ వాయనాలిచ్చేడు చెక్రం. చేతులుజోడించి క్రిష్ణుడికి వయ్యారంగా నమస్కరించింది సౌగంధి. '' మొక్కు కోమ్మా మొక్కుకో, సి. ఏ గారు తొరలోనే నీకు మారుతీకారు కొనిపెట్టాలని మొక్కుకో'' అంటోంది మందారం.

''సౌ! తొందరగా పైకిరా''

అప్రయత్నంగాపైకి చూసింది రమణి. ఓపెన్‌గా ఉన్న హాల్లోంచి పైకి మెట్లున్నాయి. పైన గదులన్నిటికీ సిల్కుపరదాలు వేళ్లాడుతున్నాయి. మెట్లపైన రెయిలింగునానుకుని తెల్లని పోత విగ్రహంలాంటి మనిషొకడు నిల్చుని ఉన్నాడు, రబ్బరుబొమ్మకి గాలి నింపినట్లున్నాడు. వాడిపైపులోంచి పొగ ఫ్యాక్టరీగొట్టంలోంచి లాగ బైటికొస్తోంది. నగ్నంగా ఉన్న వాడి ఛాతీమీద జెర్రిపోతులాంటి గొలుసొకటి మెరుస్తోంది.వాడు పైపు పట్టుకున్నతీరు అయిదువేళ్ల ఉంగరాలూ కన్పించి తీరాలన్నట్లుంది. వాడు పిలుస్తున్నది సౌగంధినే అయినా వాడి కళ్లుమాత్రం డేగకళ్లలాగ ఆ హాల్లోని ఆడవాళ్లని పరికిస్తున్నాయి.

'పోర్టికోలో ఉన్న పడవలాంటికారు వీడిదే కాబోలు' అనుకుంది రమణి. ' అంత పెద్దకారున్నవాడికి బొమ్మకారులాంటి మారుతీకారొక లెక్కా!' అనుకుంది 'త్వరలోనే ఈ రంగేలీరాణీగారు మారుతీ ఎక్కి ఊరేగుతూ ఉంటుంది కాబోలు' అనుకుంటే అప్రయత్నంగా దుఃఖం తన్నుకొచ్చింది రమణికి. వాయునం అందుకుని పరుగులాంటి నడకతో ఇంట్లోకొచ్చిపడింది. 'పుట్టుకెలాంటిదైతేనేం పూజమంచిది కావాలగాని' అని తరచుగా చెక్రం అంటూండే సామెత గుర్తుకొచ్చింది. మనసులోనే కన్నీళ్లు తుడుచుకుంది.

'ఛా, అట్టేపోయిన డబ్బుగానీ, దానికోసం ఆసీమపందిగాణ్ణి భరించడం ఎంత కష్టం!' అనుకుంది.'నలుపైనా వెంకట్రావుకేం, రాజాబాబులా ఉంటాడు' అని తనకి తనే చెప్పుకుంది. ఆ రాజాబాబు ఆ రోజు పోయినపోక నెలరోజులైనా కంటబడలేదు. ఇంట్లో బియ్యం, పప్పులూ అన్నీ నిండుకున్నాయి. ఏమైపోయాడో అంతుపట్టలేదు.

★ ★ ★

శ్రావణంలో మొదలైన వానలు భాద్రపదం వచ్చినా తగ్గుముఖం పట్టలేదు. ఎండా వానా ఎకసక్కాలాడుకుంటున్న ఓ మధ్యాహ్నంవేళ చెక్రం తీరిగ్గా కబుర్లాడ్డానికొచ్చేడు.

'' మీ ఎంకట్రావింక నిన్నొదిలేసినట్టే అక్కోయ్'' అన్నాడు వస్తూనే.

''నీకేం పొయ్యేకాలంరా చెక్రిగా'' అంది రమణి మంచం మీదలేచికూచుని, విడిపోయిన జుట్టుని ముడిపెట్టుకుంటూ.

''నువ్వల్టా కోప్పడితే నేనేం చెప్పలేను గానీ, ఈ చెక్రంగాడు ప్రేణంపోయినా అబద్ధవాడ్డని నీకు తెల్దా!'' అన్నాడు.

''చెప్పేడవరాదూ'' అంది ఆవలిస్తూ రమణి.

''నేనూ అక్కడికే వస్తన్నా, ఎంకట్రావు మాసుగందమ్మకి కబురుచేసేడు మారుతీకారు కొనిత్తానని''

గతుక్కుమనిపోయింది రమణి. మాటాపలుకూలేకుండా నోరెళ్లబెట్టుకుని

చూస్తూండిపోయింది.

''మందారక్క ఊరుకోలేదులే, 'మనిషి జన్మెత్తేక నీతీ జాతీ ఉండాల. రవణితో తెగతెంపులు చేసుకోకుండా కుక్కలాగా కక్కుర్తిపడతానంటే కుదర్దు. అయినా మా సి. ఏ బాబుగారూరుకోడూ' అని తెగేసి చెప్పేసింది.''

రవణి ఊపిరి పీల్చుకుంది. ''మిగిలున్న తోటాదొడ్డీ అమ్మేసే ఉంటాడు చచ్చినోడు'' అనుకుంది.

''టెల్లీపోనేయించుకున్నాక ఇంపోటెంటుగాళ్ల బెడదెక్కువైపోయిందంట'' అన్నాడు చెక్రం హఠాత్తుగా సంభాషణని దారి మళ్లిస్తూ.

' ఇంపోటెంటుగాళ్లెవర్రా?''

'' ఏవోనక్కా నాకు మాత్రవేందెల్సు? సుగంధక్కనడిగితే 'నీకులాంటి పోటుగాళ్లే' అంది. ఆ ఎదవలకి పనీపాటా ఏదీ ఉండదు. పోనుజేసి 'రానా, రానా?' అనడగడం, అవతలెవరో ఇంటా ఉంటారుగదా, ఆళ్లదగ్గిర ఈడోపురుషపుంగవుల్లాగ యాక్సన్నవమాట. ఇదొక పెద్ద తల్నెప్పి పోయిందనుకో'' అన్నాడు అక్కడికా తల్నెప్పంతా తనే అనుభవిస్తున్నట్టు.

''పోరా, సొల్లుకబుర్లూ నువ్వూను'' అని నవ్వింది రవణి.

'' అబద్ధమనుకుంటన్నావా నవ్వుతున్నావు, ఒట్టమ్మా నీ మీదొట్టు'' అన్నాడు చెక్రం రవణినెత్తిన చెయ్యిపెడుతూ. '' ఇంతకీ నేచెప్పొచ్చిందేంటంటే నువ్వుగానీ టెల్లీపోనేయించుకున్నావు గనక ''

'' ఆ, నాబతుక్కింక అదొక్కటే తక్కువైంది''

''నీకేం, నల్లరూపుని సక్కని సుక్కవి. అయినా నవ్వింకా ఎంకట్రావుని నమ్ముకుంటే లాభంలేదు''

రవణి ఒక నిర్ణయాని కొచ్చినట్టు దీర్ఘంగా నిట్టూర్చింది. పైటని తీసి స్థిమితంగా మళ్లీవేసుకుంటూ గోడవైపు తిరిగి వెనకున్న చెక్రంతో అంది. ''చెక్రం, రిషావోళ్లతో చెప్పరా, పేసింజర్లొస్తే తీసుకురమ్మని''

★ ★ ★

ఆగనికాలం కాలికి బలపం కట్టుకునే ఉంది.

సౌగంధి శరీరం వేలూ లక్షలూ ఆర్జిస్తున్నవేళ – మాఘమాసంలో 'మంచి' రోజొచ్చింది. చెక్రం కొత్తబట్టలు కట్టుకుని ఆనందంగా చెప్పడానికొచ్చేడు. ''మేవందరం మెద్రాసెల్లిపోతన్నాం. సౌగందక్కని ఈరోయినుగా పెట్టి సి. ఎ బావగారు సినిమా తీస్తారంట,

ఆయనే సాయంగా ఢైరెక్టరు''

''మరి లైట్ల్లో అవీ పడవనీ..''

''అదప్పటి మాట'' అని కిసుక్కున నవ్వేడు చెక్రం.

రెండు నెల్లతర్వాత సి. ఏ గారూ, మందారం వచ్చి ఇల్లమ్మి డబ్బు పట్టుకెళ్లేరు. సౌగంధీవీ, వాళ్లమ్మవీ నగలన్నీ అమ్మేసేరని చెప్పుకున్నారు.

★★★

ఆర్నెల్ల తర్వాత అక్కడేమైందో ఏంటో రమణికైతే అంతుపట్టలేదుగానీ - కేవలం ఒక సూట్‌కేసుతో రిక్షాలోంచి దిగిన మందారాన్నీ, సౌగంధీనీ రమణి ఇంట్లో కూర్చో బెట్టి అద్దె ఇంటిని వెదకడంకోసం బయలుదేరాడు చెక్రం.

ఇప్పుడు సౌగంధి గిల్లితే పాలుకారే పసిడిబొమ్మలా లేదు. రక్తంలేక పాలిపోయిన పిండిబొమ్మలా ఉంది.

(రంజని అవార్డ్ - *10-6-94* ఆంధ్రజ్యోతి వీక్లీ)